

۲۲۶۵۸۴۷

بیوه مردان سیاه

www.ketab.ir
کتاب

پرونده‌های بیوه مردان سیاه

Asimov, Isaac: ۱۹۲۰-۱۹۹۲ م. آیزاک، آسیموف:

پرونده‌های بیوه مردان سیاه/ نویسنده آیزاک آسیموف؛ مترجم سعید سیمرغ.

تهران: کتابسرای تندیس، ۱۴۰۰.

۳۰۴ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

بیوه مردان سیاه؛ کتاب سوم.

۹۷۸-۶۰۰-۱۸۲-۷۳۳-۴

فیپا:

کتاب حاضر ترجمه بخشی از کتاب «Casebook of the black widowers»

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

فروست

شابک

وضعیت فهرست نویسی

یادداشت

است.

موضوع

داستان‌های آمریکایی -- قرن ۲۰ م.

American fiction -- 20th century:

موضوع

سیمرغ، سعید، ۱۳۵۹ -، مترجم

شناسه افزوده

PS۳۵۵۱:

رده بندی کنگره

۵۴/۸۱۳:

رده بندی دیویی

۸۶۹۱۸۳۱:

شماره کتابشناسی ملی

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیپا

بیوه مردان سیاه

کتاب سوم

پرونده‌های بیوه مردان سیاه

این اثر ترجمه‌ای است از

Casebook of the Black Widowers

By

Isaac Asimov

نوشته: آیزاک آسیموف

ترجمه: سعید سیمرغ

کتابسرای نندیس

کتابسرای تندیس

بیوه مردان سیاه

کتاب سوم: پرونده‌های بیوه مردان سیاه

نویسنده: آیزاک آسیموف

مترجم: سعید سیمرغ

چاپ دوم: زمستان ۱۴۰۰

تیراژ: ۵۰۰

چاپ: غزال

صحافی: کیمیا

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۲-۷۳۳-۴

قیمت: ۸۸۰۰۰ تومان

دفتر: تهران، خیابان استاد مطهری، خیابان لارستان، کوچه حسینی‌راد، پلاک ۱۰ واحد ۲
کتاب فروشی: تهران، خیابان ولی عصر (عج)، نرسیده به خیابان استاد مطهری، شماره ۱۹۷۷

تلفن: ۰۲۱۸۸۹۱۳۸۷۹ - ۰۲۱۸۸۸۹۲۹۱۷

۰۲۱۸۸۹۱۳۰۲۸

www.Ketabsarayetandis.com

ketabsaraye_tandis

@tandisbooks

تمام حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی، فیلم و صدا نیست. این اثر تحت پوشش قانون حمایت از مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

پیشگفتار

بنا به دلایلی، احتمالاً به خاطر فروتنی شیرین و دوست داشتنی‌ای که نسبت به آنچه زندگی‌ام را اشباع کرده دارم، در ترسی دائمی از این به سر می‌برم که کسی بخواهد جلوی مرا از سپردن سیل بی‌امان مطالب منتشرشده‌ام بگیرد.

به عنوان مثال، در سال ۱۳۸۴، داستان‌های *الری کویینز میستری مگزین* (اک‌م) نوشتم درباره‌ی باشگاهی به نام «بیوه مردان سیاه». آن را به عنوان یک داستان کوتاه تک‌قسمتی نوشتم، ولی فردی یک نسخه (خود الری کویین) آن را با عنوان «نخستین داستان از مجموعه‌ای جدید» معرفی کرد. به این ترتیب من دومی را نوشتم، بعد سومی را...

و با هر داستان به خودم می‌لرزیدم که مبادا فرد، یا کس دیگری بگوید: «خیله خب، دیگه بسه.»

خوشبختانه برای من، کسی چنین حرفی نزد.

سرانجام وقتی دوازده داستان از این مجموعه را نوشتم، به این نتیجه رسیدم که تعدادشان برای یک کتاب کافی است و نام آن را «داستان‌های بیوه مردان سیاه» گذاشتم (دابلدی، ۱۹۷۴). دوازده داستان بعدی را که نوشتم، آن وقت کتاب «باز هم داستان‌های بیوه مردان سیاه» منتشر شد (دابلدی، ۱۹۷۶).

می‌دانم که حالا از من جلوتر هستید، ولی باید بگویم که سومین مجموعه‌ی دوازده‌تایی از این داستان‌ها را تکمیل کرده‌ام. پس این هم کتاب «پرونده‌های بیوه مردان سیاه».

و هنوز هیچ‌کس به من نگفته بس کنم. یک بار به این موضوع فکر کردم. هرچه نباشد، نمی‌شود انکار کرد که داستان‌های بیوه مردان سیاه برخلاف رویه‌ی جاری در شیوه‌ی داستان نویسی معمایی هم‌دوره‌شان هستند. درواقع این داستان‌ها عملاً قرن نوزدهمی به حساب می‌آیند.

فکر داشتن گروهی از مردان که متعلق به طبقه‌ی مرفه جامعه هستند و دور میزی با غذاهای رنگارنگ و گران‌قیمت می‌نشینند و بحث می‌کنند و معما حل می‌کنند، یک رویداد کاملاً ویکتوریایی است. این موضوع که هیچ نوع خشونت یا روابط جنسی‌ای در این داستان‌ها وجود ندارد نیز کمکی به بهبود وضعیت نمی‌کند. درواقع اغلب اوقات حتی جرم خاصی هم رخ نداده است. با همه‌ی این‌ها نامه‌هایی که دریافت می‌کنم رضایت‌بخش هستند.

نتیجه‌ی اندیشه‌هایم پیرامون این موضوع به این دو نتیجه می‌رسد:

من این معماها را تا جایی که بتوانم منصفانه شکل می‌دهم. سعی می‌کنم همه چیز را روی میز و در معرض دید همه قرار دهم و طوری ترتیب دهم که در لحظه‌ی اساسی، خواننده بتواند با منطق ذهنی بیش‌برود و او را زودتر شکست دهد. اگر بخواهم به نامه‌هایی که دریافت می‌کنم اعتماد کنم، خوانندگان گاه و بیگاه این کار را می‌کنند.

معما، به عنوان خود معما، می‌تواند در یک چهارم از فضایی که من به هر داستان اختصاص می‌دهم طرح، بررسی و حل شود. سه چهارم دیگر به گفتگوی بیوه مردان سیاه سر میز شام مفصل اختصاص پیدا می‌کند، که آن هم ظاهراً به مذاق خوانندگان خوش می‌آید.

همین باعث می‌شود خوشحال‌تر از آن شوم که بشود درباره‌اش حرف زد، زیرا خودم هم از بازی ساختن معماهای منصفانه، و به همان اندازه از ترتیب دادن گفتگوهای هوشمندانه لذت می‌برم.

پس، خوانندگان عزیز، در اینجا سومین جلد از مجموعه را تقدیمتان می‌کنم، و در اینجا به شما اطمینان می‌دهم که تا وقتی زنده‌ام، دست برنخواهم داشت.